

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Maig 2024 - Número 49

Editorial

AQUESTES ELECCIONS ENS PODEN PORTAR A UNA NOVA OPORTUNITAT

A les anteriors eleccions catalanes del 2021, l'independentisme va obtenir el 52% dels vots. Quan el President Aragonès va formar govern, va afirmar que havia vingut a culminar la independència. Tres anys després, no tan sols no l'ha fet efectiva, sinó que en incomplir els acords amb la CUP i amb Junts ha hagut de governar en minoria. Finalment ha hagut de convocar eleccions anticipades perquè ni comuns ni socialistes estaven disposats a aprovar els pressupostos. Una temeritat pretendre governar amb només 33 diputats de 135. Tanmateix després de malbaratar la majoria absoluta independentista en vots i diputats i de deixar el país pitjor del que el va trobar, es torna a presentar a les eleccions.

Malgrat els tràmits de la llei d'amnistia, Espanya, amb el "deep state" o estat profund, continua amb la seva orgia de repressió als independentistes catalans tot inventant-se delictes, ara el de terrorisme amb la causa del Tsunami democràtic. Tinguem-ho present, Espanya és aquella democràcia consolidada que fa aquestes eleccions amb nous exiliats polítics. Un esperpent!

Afrontem unes noves eleccions on els partits independentistes es presenten dividits i sense notícies de com pensen fer la independència. I, al costat dels tres que actualment tenen representació, n'apareixen de nous.

És evident que mentre Catalunya sigui dins l'estat espanyol, entre l'espoliació fiscal i l'anul·lació de lleis pel Tribunal Constitucional i altres, estem de facto sota un 155, en una autonomia intervinguda. Així no es pot assolir un estat de benestar ni tan sols es pot gestionar res raonablement bé. I encara més, és un insult a la dignitat dels catalans.

Fa 14 anys que els catalans hem respost a la ignomínia de ser tractats com una colònia, com un país ocupat, hem engegat el que hem conegut com "el procés". El procés va néixer des de baix, des de la societat civil, amb les consultes, amb les mobilitzacions de l'11 de Setembre. L'activisme independentista va obligar els polítics a actuar en conseqüència, amb propostes innovadores i engrescadores. Catalunya va tenir la iniciativa mentre la societat marcava el ritme. Quan els polítics no van saber o poder declarar la independència va començar la desmobilització.

Malgrat tot, els catalans hem continuat votant els partits que es deien independentistes, perquè acabessin la feina.

Nous actors polítics independentistes apareixen en escena, i si són capaços d'atraure el vot dels catalans desenganyats amb els partits tradicionals, ja hauran complert la seva funció. Cal mantenir la majoria electoral independentista.

L'anunciat retorn del president Puigdemont és un altre factor que sacseja el panorama. En la mesura que pugui o no engrescar l'escenari polític, més enllà de la posició dels polítics professionals panxacontents, pot ser un element que mogui el tauler de joc en la direcció adequada.

Els ciutadans de Catalunya hem de complir amb els nostres deures polítics que vol dir, en convocatòria electoral, votar aquells candidats que millor puguin implementar els interessos nacionals i socials. L'abstenció no és una opció. No ens podem permetre deixar de complir amb les nostres responsabilitats polítiques.

I segons quins siguin els resultats, podria ser que a l'octubre hi hagués una nova convocatòria electoral.

Entrevista amb Rut Carandell de Plataforma per la Llengua

Per conèixer aquesta ONG del català, entrevistem Rut Carandell, que n'és la directora.

Plataforma per la Llengua treballa perquè el català sigui la llengua de cohesió social en tots els territoris de parla catalana. Col·labora amb entitats que tenen l'objectiu de defensar la llengua (la CAL, la Bressola, Som Escola, Òmnium...) amb el convenciment de la força d'anar a l'una. Darrerament destaquen les seves actuacions a Brussel·les en l'àmbit jurídic, en defensa del respecte i l'acompliment del drets lingüístics de les minories nacionals.

Va ser fundada el 1993, té més de 26.000 socis i compta amb 40 tècnics professionals i més de 200 voluntaris actius. Des de fa 30 anys ha anat formant una estructura preparada per solucionar les diferents problemàtiques relacionades amb la nostra llengua. La seva acció s'estén més enllà dels països catalans..

L'entitat desenvolupa activitat en diversos àmbits:

- **Tallers per a joves:** ofereix una sèrie de tallers adreçats a joves per a fomentar l'ús del català a través de la música i les noves tecnologies.

- **Servei de queixes i consultes:** atenen els ciutadans per donar-los suport, informar-los dels seus drets i assessorar-los, amb suport específic en els casos de discriminacions lingüístiques.

- **Servei d'assessoria lingüística:** a les administracions públiques, les empreses i les organitzacions de la societat civil.

- **Servei de formació de personal:** en temes d'actituds lingüístiques, usos i marc legal de la llengua.

- **Servei de correccions i traducció:** revisió, correcció i traducció del castellà al català de qualsevol tipus de text.

- **Elaboració d'eines i recursos:** que tenen com a principal objectiu treballar l'ús social del català en àmbits específics.

Rut Carandell considera fonamental fer una bona diagnosi de la situació lingüística prèvia a les accions, per enfocar la millor estratègia en la resolució dels problemes: "Posar números a la realitat oferint dades, ajudar a desvetllar consciències, a transformar. Són importants les actituds de les persones i entitats: canviar la llengua pròpia és un signe de discriminació, especialment amb aquelles persones que presenten una imatge ètnica forana. Calen ofertes laborals que incorporin l'exigència del català. Insistir als empresaris, administracions, a oferir als seus empleats les formacions necessàries per a que puguin atendre en català. Si volem que el català sigui una llengua d'ús normal cal que sigui obligatori en les ofertes de feina."

Un altre exemple molt rellevant és en l'àmbit jurídic: "notaris i advocats han de fer els seus informes en català per llei. És una reclamació que sovint oblidem, i s'hauria d'exigir si volem que canviïn"

Vam comentar la situació del català a les escoles, on és important poder revertir la tendència actual. A les demandes dels recursos públics necessaris cal afegir-hi l'actitud decidida de la comunitat educativa i de les entitats en defensa de la llengua contra les intromissions intolerables.

La Rut va posar èmfasi en els pocs referents lingüístics catalans dels joves en l'àmbit de l'oci, música, esport, audiovisuals i jocs: "També l'ús del català en agrupaments escoltes i esplais infantils. Tanmateix ningú discuteix la influència de *Bola de Drac* per a les generacions de joves dels anys 90".

Es va esmentar el concepte de *democràcia lingüística* o acceptació de la diversitat de les parles, per minoritàries que siguin: "Calen polítiques públiques valentes i fer valdre la Carta de europea de les llengües regionals i minoritàries (CELR-ROM)". Es tracta d'una convenció o tractat internacional, ratificat per l'Estat espanyol, que, d'acord amb el que estableix l'article 96 de la Constitució, ha passat a formar part del seu ordenament jurídic: "Pretén ser la base sobre la qual organitzar la protecció i el foment de totes les llengües regionals o minoritàries tradicionals d'Europa, ja que cada llengua forma part de la diversitat lingüística europea i totes contribueixen «al manteniment i al desenvolupament de les tradicions i la riquesa culturals d'Europa».

Per part d'Eixamplem volem felicitar la iniciativa de Plataforma per la Llengua de ser present a Brussel·les i en algunes universitats, per defensar els drets lingüístics dels estudiants i el prestigi del català. És molt senzill: volem viure plenament en català, sentència Rut Carandell.

Fuga de talents

En els deu anys que van del 2009 al 2018, més de 41.000 joves catalans van emigrar a l'estranger per motius laborals. Encara que les xifres de l'èxode s'han moderat els darrers anys, la fuga continua. És un degoteig constant que llasta l'economia i, fins i tot, la moral del país.

En la franja dels joves entre 16 i 29 anys, les dades són sagnants. Atur per sobre del 50%, precarietat laboral, temporalitat de les contractacions, salaris irrisoris i inestabilitat general del mercat de treball. El resultat és aquesta migració massiva.

Hem alligonat els joves sobre la importància d'adquirir experiència i de tirar endavant una vocació però, a l'hora de la veritat, els oferim un mercat de treball que no correspon ni per aproximació al que la societat els ha dit que esperem d'ells.

Trobem els casos de sectors específics com el sanitari, el científic o el biomèdic, on la competitivitat dels salaris i beneficis d'aquí és a distàncies insalvables respecte als països de l'entorn immediat. Un cop descomptat l'increment dels preus i el nivell de vida, les dades assenyalen que els sous espanyols han estat gairebé vint anys sense pujar. Això, que en generacions ja instal·lades i amb feines estables ja és un contratemps, en l'edat de començar a fer-se camí al mercat laboral es converteix en un escull gairebé insalvable.

En aquest sentit, el sector tecnològic local, que hauria de ser el més dinàmic pel que fa a crear llocs de treball amb valor afegit, hi és especialment sensible. No poden aturar la fuga de talent, perquè el nivell de salaris espanyol impedeix retenir els treballadors, no solament els més qualificats i els que han assolit l'excel·lència –que seria una situació normal i comprensible–, sinó qualsevol treballador amb un mínim de qualificació per desenvolupar una carrera en el sector. Al mateix temps, la manca de personal adient impossibilita la consolidació d'aquestes mateixes empreses i l'eventual millora de les condicions, en un cercle viciós que no afavoreix el desitjable creixement de la nostra economia.

Pel que fa al sector sanitari, es dona la lamentable paradoxa que al mateix temps que Catalunya sofreix un

històric i crònic dèficit estructural d'infermeres i infermers als hospitals i centres de salut, es permet que milers de professionals perfectament qualificats i capacitats, després de quatre anys d'estudis universitaris de grau, hagin de fer les maletes i deixar a les seves famílies i amics per a buscar-se la vida en altres països. Una situació que rendibilitzen molts països europeus, especialment Alemanya, Finlàndia, Regne Unit, Suècia o Dinamarca. Es dona la circumstància, a més, que els països que més ofertes d'ocupació realitzen a infermeres i infermers espanyols són els que ja compten amb les millors ràtios d'infermera per habitant.

Les conseqüències d'aquest fenomen són greus i encara ho poden ser més: pèrdua de població en edat productiva, desequilibris en el creixement demogràfic i disminució del dinamisme econòmic. En tots els casos, un desgast social que no ens podem permetre i que és urgent d'arreglar abans que el país no es converteixi en una gran residència de gent gran sense personal que l'atengui.

La independència de Catalunya ens desvincularà dels nivells i de les dinàmiques salarials de l'Estat espanyol; retindrà els recursos que avui ens prenen, i els podrem aplicar, entre moltes altres destinacions, a elevar a nivell europeu la despesa en recerca i l'estabilitat dels que la practiquen.

Fonts:

L'Editorial sobre els joves i el mercat laboral tarragoní: 'Fuga de talent' (catalunyadiari.com)

Llei de la ciència: primer pas per impulsar la recerca i retenir el talent a Catalunya (ccma.cat)

SATSE denuncia la fuga de talent infermer per les precàries condicions laborals a Espanya - Catalunya

Lleis del Parlament de Catalunya tombades pel Tribunal Constitucional

Nombroses lleis aprovades pel Parlament de Catalunya han estat anul·lades pel Tribunal Constitucional (TC) que s'ha convertit així de facto en un poder polític per fer allò que en un estat de dret no es podria fer.

Recordem que els membres del TC són nomenats pels dos partits majoritaris (en aquest cas PP i PSOE)

entre persones de la seva confiança. A la pràctica són titelles disfressades de jutge que fan política segons els interessos dels que els han nomenat.

Fem aquí una recopilació parcial d'algunes de les lleis anul·lades, amb la qual cosa el que han volgut és anular la voluntat del poble de Catalunya.

MEDI AMBIENT

1. Llei 16/2017 de l'1 d'agost del Canvi Climàtic. Suspensa el 3/11/2017 i posteriorment parcialment anul·lada.
2. Llei 12/2014 del 10 d'octubre. Emissions de gasos. Anul·lada el 14/04/2014.
3. Llei 2/2014 de mesures fiscals, administratives i financeres. Article 167.1, del 27 de gener. Anul·lada el 14/04/2016.

Aquestes lleis permetrien:

- Dur a terme polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic.
- Reduir les emissions de gasos amb efecte hivernacle.
- Promoure la participació ciutadana i la dels agents econòmics i socials en l'elaboració i l'avaluació de les polítiques climàtiques.
- Carregar impostos propis sobre les emissions de gasos, produïts per l'aviació comercial, per la indústria i l'energia nuclear, per tal de mitigar l'efecte hivernacle.
- Prohibir la tecnologia de la fracturació hidràulica, fracking, quan pugui produir efectes negatius mediambientals.

SANITAT

1. Llei 9/2017 del 27 de juny. Universalització de l'assistència sanitària. Declarada parcialment inconstitucional i nul·la per Sentència de 13/12/2018.

Aquesta llei preveia garantir el dret a l'assistència sanitària a totes les persones residents a Catalunya a través del Servei Català de la Salut.

DRETS SOCIALS

1. Llei 17/2015 de 21 de juliol d'Igualtat efectiva de dones i homes. Anul·lada parcialment el 6/10/2016.

Aquesta llei permetria:

- Garantir una educació no discriminatòria per raó de sexe.
- Prevenir l'assetjament sexual.
- Garantir la igualtat de tracte en l'accés a l'ocupació, la formació i les condicions de treball.
- La participació política i social de les dones.
- La igualtat efectiva en la vida familiar.

HABITATGE I POBRESA ENERGÈTICA

1. Decret Llei 6/2013. Modificació del codi de consum. Pobresa energètica. Anul·lat parcialment el 17/03/2016.
2. Llei 4/2016 d'impostos als habitatges buits. Anul·lació parcial per Sentència 8/2019 del 17/01/2019.
3. Llei 24/2015 d'emergència d'habitatge disponible o contra els desnonaments. Anul·lada parcialment per Sentència 13/2019 de 31/01/2019.
4. Llei 11/2020 de contenció de rendes dels contractes d'arrendament. Declarada inconstitucional i nul·la per Sentència 37/2022 de 10/03/2022.

Aquestes lleis permetrien:

- Protegir les persones i les famílies de perdre el seu habitatge pel sobre endeutament.
- Garantir el dret fonamental a un habitatge digne.
- Impedir els desnonaments sense oferir abans un lloguer social.
- Sancionar els grans tenidors d'habitatge.
- Garantir els subministraments bàsics (aigua, gas, electricitat) a les llars vulnerables durant l'hivern.
- Contenir els preus dels habitatges de lloguer i facilitar l'accés a l'habitatge.

Hi ha moltes més lleis suspeses o anul·lades; serveixin aquestes d'exemple de com l'estat està impedit a la pràctica l'exercici del dret a l'autonomia de Catalunya. I queda clar que:

l'autonomia que ens cal és la de Portugal.

I si parlem de llengua?

- 🌀 El 17 d'abril de 2024 ha nascut una associació de metges i sanitaris decidida a combatre la regressió del català i la catalanofòbia a la sanitat.
- 🌀 L'associació, que s'anomena "Metges-salut pel català", està presidida pel cirurgià Lluís Mont.
- 🌀 El seu objectiu és promoure l'ús del català en l'àmbit de la salut, perquè constantment es produeixen episodis de discriminació per raó de llengua a pacients catalanoparlants.
- 🌀 Algunes de les fites que es proposa fer "Metges-salut pel català" és la creació, a cada centre sanitari, d'una figura que vetlli pel compliment de la política lingüística i, també, un pla d'acollida per a resident que els faciliti el coneixement de la llengua catalana.